

KBr

Flama'23

**KBr Fundación MAPFRE
Barcelona**

KBr Flama'23

Dates: 29 de setembre del 2023 - 28 de gener del 2024

Adreça: KBr Fundación MAPFRE

Avinguda del Litoral, núm. 30, 08005 Barcelona

Col·laboren: Grisart, Idep Barcelona, IEFC i Elisava-Facultat de Disseny i Enginyeria de Barcelona

Imatges en alta resolució:

<https://noticias.fundacionmapfre.org/media/2023/09/IMAGENES-DE-PRENSA-1-KBr-flama.zip>

<https://noticias.fundacionmapfre.org/media/2023/09/IMAGENES-DE-PRENSA-2-KBr-flama.zip>

Comunicació Fundación MAPFRE
Alejandra Fernández Martínez
690049112
alejandra@fundacionmapfre.org

L'EXPOSICIÓ

El projecte KBr Flama es va idear i posar en marxa el 2021 com a expressió de l'interès de Fundación MAPFRE per donar suport i visibilitat al talent dels qui cada any emprenen una dedicació professional a la fotografia després d'haver acabat la seva formació a les principals entitats de Barcelona compromeses amb la docència i els estudis d'aquesta disciplina. Grisart, Idep Barcelona, IEFC i Elisava-Facultat de Disseny i Enginyeria de Barcelona són les institucions que, amb la seva generosa implicació, fan possible aquest projecte.

Amb Flama'23 la iniciativa arriba aquest any a la seva tercera edició i presenta els treballs d'Alan Balzac, Ivette Blaya, Rocío Madrid i Lucía Morón. Els projectes han estat seleccionats per un jurat constituït per Mónica Allende (directora artística del Festival GetxoPhoto, Bilbao), David Armengol (director de La Capella, Barcelona), Irene de Mendoza (directora artística de la Fundació Foto Colectania, Barcelona) i Anna Planas (directora artística de Paris Photo).

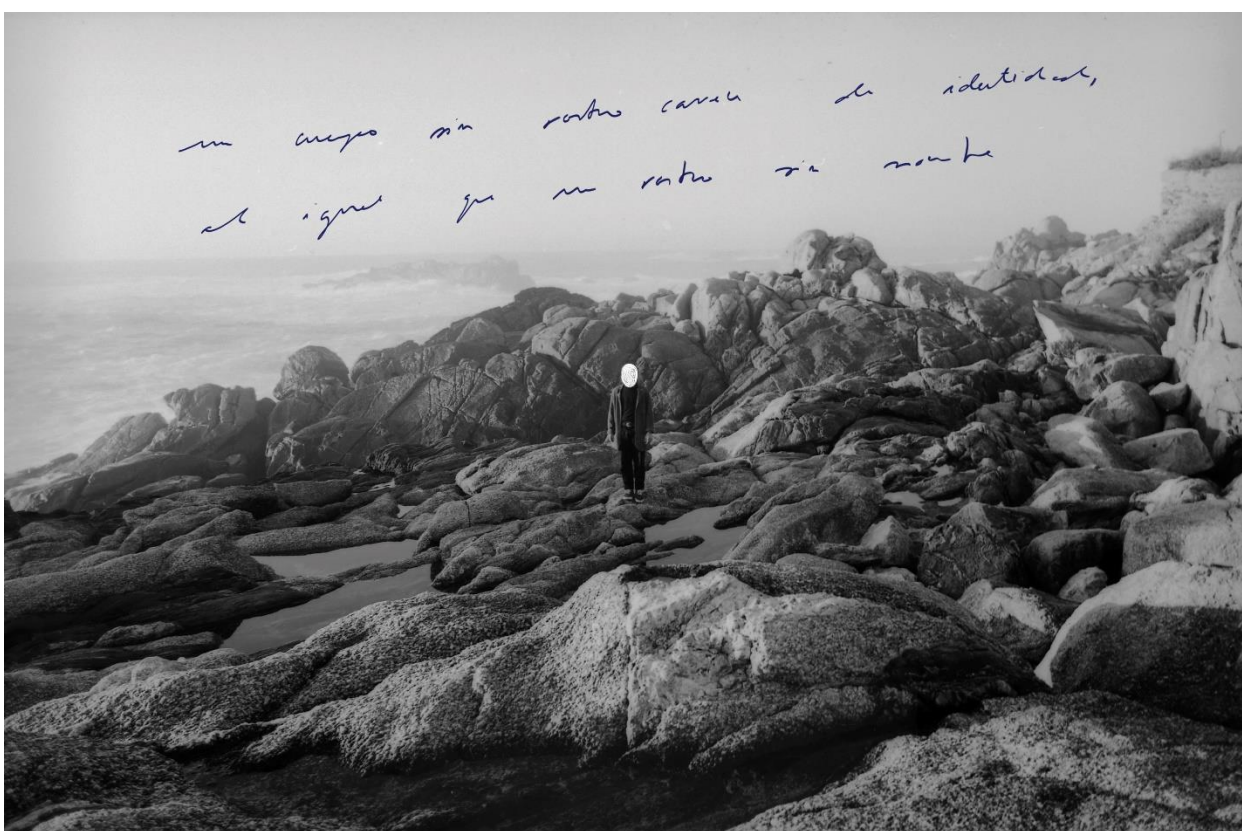
Mitjançant processos creatius diferents que comprenen la fotografia analògica i digital, el collage, la manipulació d'imatges d'arxiu i el vídeo, els projectes seleccionats exploren el gènere, els mandats socials i familiars, el cos humà i la frontera. El recorregut expositiu comença amb *La muerte de la identidad*, amb què Alan Balzac proposa una reflexió íntima sobre la recerca, la trobada i la destrucció de la identitat a partir de la imatge i la seva alteració. Continua amb *Simplemente cortando*, projecte en el qual Ivette Blaya empra la suggeridora figura del bonsai per explorar la tensió entre pare i filla en l'etapa infantil, enllaçant d'aquesta manera unes circumstàncies personals amb les dinàmiques de dominació que regulen la nostra societat. *Melilla*, de Rocío Madrid, ens presenta una mirada personal d'aquesta ciutat fronterera del nord d'Àfrica, on l'autora va créixer i on viu actualment. Finalment, a *Te amo. Yo tampoco*, Lucía Morón ens convida a qüestionar el paradigma de l'amor romàntic, amb la voluntat de rompre amb determinades estructures culturals que es continuen perpetuant per inèrcia.

***La muerte de la identidad. Búsqueda, encuentro y destrucción a partir de la imagen.* Alan Balzac**

La muerte de la identidad és un assaig teòric i visual que neix arran d'una reflexió personal entorn de la identitat. Autopublicat el 2022 en format de llibre, l'assaig incorpora una anàlisi teòrica que deriva d'estudis visuals, feministes, sobre gènere, cos i colonialisme, i examina els efectes que una identitat imposada –sia segons el sexe, el gènere, la classe o la raça– pot tenir en la definició d'un mateix.

Aquesta recerca, en la qual es qüestiona la posició privilegiada de l'home cishetero blanc i de classe mitjana, duu l'autor a postular noves mirades sobre la possibilitat de "ser" dins del relat hegemònic.

Amb la sèrie de fotografies que es presenten en el marc d'aquesta exposició, l'autor explora una altra manera d'autoconeixement mitjançant un recorregut temporal que s'estén des de la vivència de la infantesa al costat del seu germà bessó fins a l'edat adulta.

Alan Balzac, *La muerte de la identidad*, 2022 © Alan Balzac. Gentilesa de l'artista

Alan Balzac
Galícia, 1989

Es gradua en Fotografia Artística a GROC-Escola d'Arts Plàstiques i Disseny de Barcelona el 2013, i després s'especialitza en Reportatge fotogràfic, Assaig Documental, Antropologia Visual, Filosofia i Processos Analògics i Experimentals. Entre el 2020 i el 2022 cursa un postgrau en Fotografia de Creació i Reflexió a l'Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya (IEFC). Els seus treballs fotogràfics, que duu a terme amb tècniques analògiques, com també els seus projectes d'escriptura, que se situen entre l'assaig teòric i el diari assagístic, versen sobre la recerca de la identitat, l'autoconeixement i la memòria. El 2022 va publicar el seu primer llibre, *La muerte de la identidad*.

***Simplemente cortando.* Ivette Blaya**

Simplemente cortando reflexiona sobre la tensió que es genera durant la infantesa entre el cos patern que s'imposa i el cos infantil, vulnerable, que ha d'acatar i obeir.

Analitzant la tècnica que requereix el cultiu dels bonsais –ocupació a la qual el pare de l'autora va dedicar moltes hores quan ella era nena–, el projecte posa el focus en l'herència que reben els cossos en procés de creixement. Reflexiona, a més, sobre la influència que l'educació arriba a tenir en les dinàmiques de construcció de la identitat i de la percepció del món.

El procés de domesticació que s'executa en l'arbre per convertir-lo en bonsai –modelat, podat i encaixat per força en un test per evitar-ne el creixement natural– es planteja com a metàfora d'un incessant procés d'educació i correcció, com també d'una permanent mirada policíaca i vigilant exercida des d'uns judicis morals heretats, concrets i particulars.

Amb un conjunt de cinquanta fotografies de bonsais, que formen part del patrimoni vegetal al costat del qual l'autora ha crescut, i una performance que recull aquest procés i l'escenifica, els cossos es plantegen aquí com a possible bosc: lloc encobert d'acollida i de resistència en contraposició amb la domesticació sota el jou de l'home.

Ivette Blaya, *Simplemente cortando*, 2022 © Ivette Blaya. Gentilesa de l'artista

Ivette Blaya

Santa Margarida de Montbui, Barcelona, 2000

Es gradua en Fotografia i Mitjans Audiovisuals a l'Escola Superior d'Imatge i Disseny (Idep) de Barcelona el 2022. A partir de la seva història personal, desenvolupa uns projectes que exploren temàtiques com ara la infantesa, el bosc o la nostàlgia. Inspirant-se en mites i contes, Blaya fa servir la ficció per exterioritzar, mitjançant metàfores visuals i literàries, les realitats polítiques, conflictives i controvertides que l'afecten. Recentment ha presentat la seva primera exposició individual al Centre Cívic Can Basté (Barcelona), després d'haver obtingut una beca amb el mateix projecte que presenta aquí, *Simplemente cortando*.

Melilla. Rocío Madrid

A causa de la crisi de la COVID-19, la frontera de Melilla va romandre tancada des del març del 2020 al maig del 2022, bloquejant completament el pas de persones i de mercaderies a banda i banda. Aquest bloqueig va sumir la ciutat en un estat de recessió. A més de fer de parapet per a l'allau de migrants en trànsit cap a Europa, va afectar els habitants de Melilla i sobretot la població flotant, totes aquelles persones que efectuaven el trànsit fronterer diàriament. La frontera es va obrir al maig, però les mesures per fer front a la pandèmia van aportar més excuses per controlar i impedir el trànsit, a més d'engrandir la frontera a totes dues bandes. Al risc econòmic que provoquen els salts es va afegir el risc sanitari.

Com viu això una persona que ha nascut i viu en aquesta ciutat? *Melilla* és un projecte fotogràfic documental que narra aquest canvi en l'escaquer geopolític des de dins. Les imatges les fa una nadiua que va créixer a la ciutat i que actualment hi viu. Són mostres preses en aquest enclavament nord-africà, des de finals del 2020 fins avui, en un espai físic ple de contradiccions, com a proves d'una idiosincràsia molt particular marcada per la història, el contrast cultural i la convivència dins d'un context que no hauria de tenir cabuda en un món cada vegada més globalitzat.

Rocío Madrid, *Melilla*, 2021 © Rocío Madrid. Gentilesa de l'artista

Rocío Madrid Melilla, 1988

És fotògrafa *freelance* i escriptora resident a Melilla. Després d'haver estudiat Fotografia i Disseny Editorial entre Madrid i Porto, cursat un màster en Fotografia i Disseny de Shifta (Elisava) i treballat en l'entorn de l'edició de llibres, va decidir tornar a la seva ciutat natal per desenvolupar un treball compromès amb el context que l'envoltava. Els temes que tracta en els seus projectes fotogràfics i editorials –que s'han mostrat en nombroses fires d'art i autoedició– parteixen de la quotidianitat per incorporar-hi l'activisme independent. Actualment treballa com a responsable de comunicació de l'associació LGTBIQ+ de Melilla. Disseny i edita llibres de manera autònoma i escriu sobre disseny i literatura per a diferents mitjans fent conèixer les particularitats de la seva ciutat.

***Te amo. Yo tampoco.* Lucía Morón**

Te amo. Yo tampoco és un projecte que indaga sobre aquells mandats socials, culturals i familiars que moltes dones arrossegueu entorn de l'amor i el matrimoni. És un diàleg entre herències del passat i un present que intenta rebel·lar-se. El resultat d'una conversa que l'autora manté amb la seva família a través de les fotografies de les noces que hi ha hagut i una sèrie d'autoretrats.

Tanmateix, l'autora no es limita a recopilar les fotografies dels àlbums familiars, sinó que hi intervé i les manipula, de manera que els dona una nova vida i mira de reescriure un altre possible relat sobre les maneres d'estimar. Així, les mans que acompanyen ja no són les del marit, com tampoc el matrimoni no és l'única meta cap a on projectar el desig.

Les imatges comencen a depassar els marcs, celebrant un intent de trencar, o almenys qüestionar, el paradigma de l'amor romàntic.

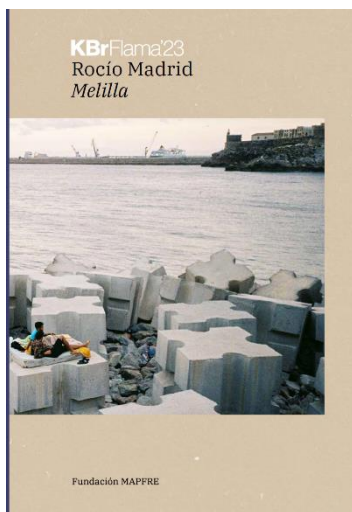
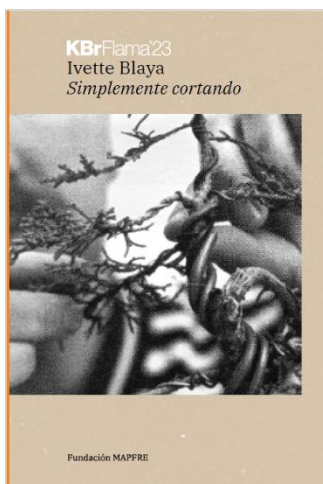
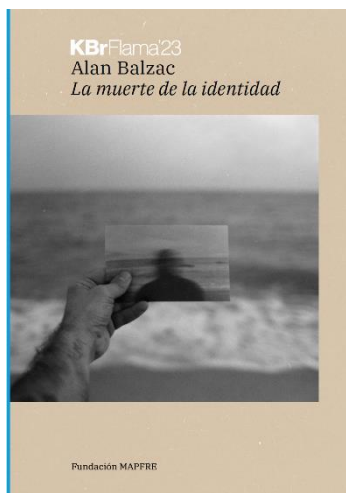
Lucía Morón, *Sense títol*, 2020. De la sèrie 'Te amo. Yo tampoco' © Lucía Morón. Gentilesa de l'artista

Lucía Morón Buenos Aires, 1984

Lucía Morón és artista visual, arquitecta i docent. El 2021 obté la beca de Grisart-Escola Internacional de Fotografia de Barcelona i és seleccionada com a artista resident al castell de Montjuïc. El 2022 es gradua en aquesta escola. Aquest mateix any comissaria, juntament amb María Gutiérrez, l'exposició de fotollibres llatinoamericans *Estamos hechos, casi por completo, de polvo de estrellas* en el marc del festival Panoràmic de Granollers (Barcelona). A principis del 2023 resulta guanyadora del Lumínic, festival de fotografia de Sant Cugat del Vallès. S'especialitza en l'autoretrat i la fotografia conceptual. Actualment, els seus projectes –que s'han pogut veure en espais internacionals com ara la Somerset House i el Palau de Westminster de Londres, o al festival Off dels Rencontres d'Arles 2022– vinculen la fotografia amb el collage, el dibuix, l'escriptura i l'arxiu familiar.

PUBLICACIONES

Seguint la línia editorial establerta en les edicions anteriors de KBr Flama, cadascun dels quatre treballs presents a la mostra té el seu propi llibre, compost per una selecció d'imatges acompanyades de textos en edició bilingüe castellà i català. El disseny ha estat realitzat per *gràfica futura*. Les quatre publicacions integren el catàleg de KBr Flama'23, per la qual cosa es venen conjuntament.

XARXES SOCIALS

<https://kbr.fundacionmapfre.org/>

@KBrfmapfre #KBrFlama2023

@KBrfmapfre #KBrFlama2023

facebook.com/fundacionmapfrecultura

ESCOLES I FAMÍLIES

Fundación MAPFRE duu a terme el programa "Quan la fotografia és art", creat per proporcionar a joves i nens un senzill però sòlid conjunt de coneixements per:

- Reconèixer la naturalesa múltiple de la imatge fotogràfica (obra d'art, testimoni documental, memòria personal...).
- Descobrir i entendre n els conceptes bàsics per identificar i apreciar-ne els valors artístics.
- Emprar la fotografia com a eina per expressar –i compartir– emocions i idees.
- Proporcionar les nocions essencials per analitzar el sentit de les imatges i d aquesta manera poder procedir amb criteri a l hora d interpretar-les i generar-les.

El programa inclou visites-taller per a escoles i famílies, com també continguts descarregables en línia per familiaritzar-se fàcilment, a l'aula o a casa, amb els conceptes que permeten entendre i, sobretot, gaudir de la fotografia.

INFORMACIÓ PRÀCTICA

Avinguda del Litoral, 30
08005 Barcelona
infokbr@fundacionmapfre.org
Tel.: +34 93 272 31 80
<https://kbr.fundacionmapfre.org>

Horari general:

1 d'abril - 30 de setembre
Dilluns (excepte festius): tancat.
De dimarts a diumenge (i festius): de les 11 a les 20 h.
Darrer accés: 30 minuts abans del tancament.
La sala es comença a desocupar 10 minuts abans del tancament.

1 d'octubre - 31 de març
Dilluns (excepte festius): tancat.
De dimarts a diumenge (i festius): de les 11 a les 19 h.
Darrer accés: 30 minuts abans del tancament.
La sala es comença desocupar 10 minuts abans del tancament.

Audioguies:

Disponibles en castellà, anglès i català. Format en línia, accessible amb el mòbil.
Disponible també en dispositiu auditiu, que es pot obtenir a la sala (segons disponibilitat).

